

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Az Orosházi Városi Polgármesteri Hivatal I. emeleti kistanácskozó termében 2010. július 20-án 11⁰⁰ órakor megtartott **Kulturális Bizottság nyilvános üléséről.**

Jelen vannak:

Zalai Mihály	a Bizottság elnöke
Kovács Árpád	bizottsági tag
Pleskó Pál	bizottsági tag
Bogdánffy Csaba	bizottsági tag
Dr. Zilahi Lajos	bizottsági tag
Ribár Jánosné	bizottsági tag

Igazoltan távol maradt: Pusztainé Szabó Margit bizottsági tag

**Meghívottként
megjelent:**

Németh Béla	polgármester
Dr. Dancsó József	alpolgármester
Kovács György	aljegyző
Dr. Mislai Judit	csoportvezető
Dr. Szabados Ágnes	jogi előadó
Patyi Gábor	vezető tanácsos
Mislai József	osztályvezető
Bodrogi Béla	Gyopárosfürdő OKSC, elnök
Károlyfalvi Elemér	„Stílus” Szabadidő Kör, elnök
Dancsó Attila	„Stílus” Szabadidő Kör képviselőjében

Zalai Mihály: Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen. Megállapítom, hogy a Bizottság 6 fővel határozatképes. A meghívóban szereplő napirendek a következők:

Napirend:

- 1.) NB-I/B-s női kézilabdacsapat támogatásának odaítélése
Előadó: Bicsánszky József osztályvezető
- 2.) Egyebek

Aki elfogadja a mai ülés napirendi tárgysorozatát, kérem, hogy kézfelemeléssel jelezze.

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testületének Kulturális Bizottsága 6 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül meghozta az alábbi határozatot:

81/2010. (VII. 20.) sz. határozat

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testületének Kulturális Bizottsága elfogadta a 2010. július 20-i nyilvános bizottsági ülés napirendi tárgysorozatát.

1.) NB-I/B-s női kézilabdacsapat támogatásának odaitélése

Zalai Mihály: El kell mondjam, hogy az a határozati javaslatcsomag, amit a képviselők megkaptak a bizottsági ülés kezdetén, gyakorlatilag három verziót foglal magába. Az OKSC támogatását, a „Stílus” Szabadidő Kör támogatását, illetve a fennmaradó összegnek a két egyesület közti bizonyos meg nem határozott elosztását. Szeretném kérni legelsőként azt, hogy a két egyesület vezetője mutatkozzon be, mondja el azt, amit az egyesületéről jelenleg fontosnak gondol, mondja el a Bizottságnak, hogy milyen tervekkel vágnak neki a szezonnak, milyen állapotban van a felkészülés, milyen játékosállománnyal rendelkeznek, rendelkeznek-e NB-I/B-s indulási joggal, illetve jogilag milyen állapotban van az egyesület, ki az egyesület vezetője, kik a vezetőség tagjai. Ennyit szeretnék kérni, illetve bármit, amit fontosnak gondolnak elmondani az egyesületről, illetve a felkészülés jelenlegi állapotáról. Bodrogi Béla úré a szó.

Bodrogi Béla: Tisztelt Bizottság, tisztelt Polgármester Úr! Egy kicsit hamarabb kezdeném, visszatekintően 9 éves működésünkre. Az egyesület 2001-ben alakult az AGRO SE megszűnése után, tulajdonképpen 7 játékosal indította el a tevékenységét az akkori viszonyok között. Innen, az elmúlt évek munkája alapján jutottunk el oda, hogy a Club elérte azt, hogy NB-I/B-s jogot szerzett, illetve az utánpótlás teljes vertikuma az óvodáskortól a felnőtt korosztályig kialakult az egyesületnél. Az elmúlt időszak fő dolgainál kiemelném azt, hogy az indulásnál olyan nehézségeink voltak, hogy a Magyar Kézilabda Szövetség csak úgy adta meg az indulásokat az OSE-nek, hogy fuzionálni kellett rögtön a Nagyszénás SE-vel, és így jött létre az akkori Orosháza KSE. Ebből az elmúlt évek alapján, mintegy három év múlva Nagyszénás kivált, az Önkormányzat támogatása megszűnt, játékosokat nem adtak. 2003-ban egyesült az akkori OMKC-vel és utána teljes vertikumot működtetett az egyesület a női kézilabdában. 2006-ban tértünk át a sportiskolai modellre, amely tulajdonképpen az össznépi gyerekkorcsoportokból évenkénti korcsoportokat rendezett, ezáltal az Eötvös Tagintézménnyel, illetve a Táncsics Mihály Gimnáziummal olyan szerződést kötöttünk, amely alapján az 1-12. évfolyam átfogása megtörtént a nevelőmunkában. Az eredmények, tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy folyamatos fejlődésről tesznek tanúbizonyságot. Az elmúlt években, minden évben a szakmai beszámolóinkat, illetve különböző pénzügyi, egyéb elszámolásainkat a Bizottság megismerhette, testületi üléseken erről beszámoltunk. Az elmúlt év eredményeiről pár gondolatot mondanék. Nagyon előtérbe került a felnőtt csapat NB-I/B-s harmadik szezonbeli tagságának egy holtpontja, sajnos a 12. helyen végeztünk, amelyért a legjobb kieső pozíció járt, de ugyanakkor el kell ismerni, hogy a kieső pozíciót vonta maga után. A Magyar Kézilabda Szövetségnek a gyakorlata az, hogy mivel nem tudja feltölteni általában az elmúlt évek során az NB-I/B-s mezőnyt se, így egy szándéknyilatkozattal jeleztük, értelemszerűen a Polgármesteri Hivatal illetékeseivel történő konzultáció után, azt a szándékunkat, amennyiben nem tudják feltölteni, akkor mi vállaljuk az NB-I/B-s indulási joggal járó feladatokat. Itt tartunk jelen pillanatban. Az eredményekről annyit még el kell mondanom, hogy ez a 12. hely és ami bekövetkezett, tény és való, hogy nagyon szomorú, de ugyanakkor, mint mindennek, ennek is meg voltak az okai. Ezt boncolgatva és elemezve arra a következtetésre jutottunk, hogy az elmúlt egy, másfél év történései egyenes arányban voltak azzal, hogy ide jutott az egyesület, és sajnos kiesett. Ez tény, tehát ezen nem lehet vitatkozni. Ugyanakkor mondtam, hogy az MKSZ megadta azt a jogot, mint legjobb kieső, hogy a következő szezonban is az NB-I/B mezőnyében szerepeljünk. Az utánpótlásról annyit el kell mondanunk, hogy fejlődik az egyesület, és nagyon szép eredményeket ér el, így az elmúlt bajnoki szezonban is nagyon szép eredményeket ért el, hat korcsoportban megelőztük Békéscsabát. Ez azt jelenti, hogy tulajdonképpen a megyében átvettük az utánpótlás-nevelő egyesületek rangsorában a vezető pozíciót, és aki a kézilabdában járatos tudja, hogy az NB-I.

egyik élcsapata Békéscsaba utánpótlása hosszú-hosszú évtizedes múltra tekint vissza. Ez egy hallatlan nagy eredmény, amelyet mind a megyei, mind pedig az országos kézilabda-vezetés elismer annak tükrében, hogy a nevelőmunkánk hatékonysága jó színvonalú. Az eredmények különböző sajtóban megjelentek, tehát ezt nem kívánom részletezni, de azért azt el kell mondanom, hogy az elmúlt években, épp a sportiskolai rendszerbe való áttérés után minden évben országos döntős csapatot adtunk, az elmúlt két évben pedig mind a kétszer két-két csapatunk is országos döntőbe jutott. Ez azt jelenti, hogy tényleg letettük a névjegyünket a kézilabda folytán. Az Adidas Gyerekbajnokságban kb. 900 csapat az induló létszám, tehát 1000 alatt van egy kicsit a korosztályokban elindult csapatoknak a száma, és ebből jutunk el tulajdonképpen mindig ahhoz, hogy országos döntős csapataink vannak. Így én, legalábbis mint az egyesület vezetője úgy érzem, hogy mindig eleget tettünk annak a kívánalomnak, hogy Orosháza nevét öregbítsük. Az elért sikerekkel a női kézilabda szekcióban is a kézilabda térképén jegyzik Orosházát. Ezek a tények. Az NB-I/B-s tagságunkat, mint említettem, az MKSZ megadta, ehhez azt kell mondjam, hogy értelemszerűen vannak anyagi, személyi feltételei. Tárgyalásos alapon előkészítés alatt van az, hogy minden személyi feltételt tudunk biztosítani a bajnokság kezdetére, ez szeptember közepe. Egyébként a felkészülés jövő hétfőn kezdődik különböző korcsoportjainkban, illetve a felnőtt csapatnál is. A csapat magjával rendelkezünk igazoltan is, tárgyalásos alapon pedig függő tételekben szerepelnek azon játékosok, akikkel a Bizottság döntése alapján tudunk rövid időn belül megegyezni. Bár mondom, hogy nekem egy kicsit furcsa, hogy van egy érvényes támogatási szerződésünk, így arról az ominózus, durván egy hónappal ezelőtti testületi ülésről határozatot nem kaptam, a sajtóból értesültem csak arról, hogy zárolták a támogatási szerződésben szereplő összeget. Bár hozzá kell tennem, hogy eddig is minden hónap 5-én, egyforma részletekben kaptuk a pénzt, tehát soha nem tudtunk hozzájutni a decemberi pénzhez júniusban, így nem sok értelmét láttam ennek a döntésnek. Ugyanakkor tudomásul vettük és azt mondjuk, hogy természetesen, aki a pénzt biztosítja arra, hogy az orosházi utánpótlást működtessük, annak tiszteletben kell tartani a véleményét és jogait. Én most is azt mondom, hogy a támogatási szerződés minden egyes pontjának eleget tettünk az elmúlt évben, tulajdonképpen nem is értem, hogy miért volt ez a „hercehurca” az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen.

Zalai Mihály: Köszönöm szépen. A Bizottság tagjai részéről kíván-e valaki kérdést feltenni? Én szeretnék, mert néhány kérdésre azért nem nagyon kaptunk választ. Úgy gondolom, fontos lenne, hogy konkrét adatokkal, tényekkel is rendelkezünk, hiszen a mai bizottsági ülésen reményeink szerint döntést kell hoznunk, a kialakult helyzetet mindenképpen rendezni kell. Az utánpótlás-nevelésről elég kimerítően beszélt Elnök úr, az ifjúsági, serdülő és a felnőtt csapat jelenlegi állapotáról, játékosállományáról csak annyit tudtunk meg, hogy a csapat magja megvan. Ez mit jelent konkrétan? Illetve tárgyalásos alapon van, így fejezte ki magát. Konkrétan melyik korcsoportokban hány játékos van? Illetve nem beszélt az egyesület elnökségéről. Köszönöm.

Bodrogi Béla: Jelen pillanatban a felnőtt csapat keretének tényleg csak a magja létezik, nyolc igazolt felnőtt korú játékosunk van, ugyanakkor hat játékosal megegyezés alapján - tehát, amikor eldől a tárgyalás ilyen vagy olyan mértéke - a megállapodás összejön. Le van tárgyalva, meg vagyunk egyezve, amyi kell hozzá, hogy a megfelelő támogatás meglegyen, abban a pillanatban a játékosok aláírnak az egyesülethez. Az egyesületnek jelen pillanatban 60 igazolt versenyzője van, az egyesület szakmai stábjával, a Szülői Munkaközösségekkel áttárgyalva olyan határozat született, hogyha a felnőtt csapat kerete összeáll, az ifjúság és serdülő csapatot a jelenleg meglévő igazolt versenyzőinkből ki tudjuk állítani.

Zalai Mihály: Miért feltételes módban beszél erről?

Bodrogi Béla: A '96-os korcsoporttól lefele rendelkezünk az előbb említett 68 játékos zömével.

Zalai Mihály: Nem arról van szó, hogy ezek kisgyermekek, nem a koruknak megfelelő korcsoportúak?

Bodrogi Béla: A Magyar Kézilabda Szövetség versenyszabályában nincs alsó korhatár. Van egy felső korhatár-maximum, tehát, hogy ifi csapatban, serdülő csapatban milyen korú játékos szerepelhet. Azt hozzá kell tennem, hogy az elmúlt években is, minden évben több évvel fiatalabb korosztályú játékosok játszottak mind az ifi csapatban, mind pedig a serdülő csapatban azért, – ezt az elmúlt években többször elmondtuk – mivel a megalakulás időszakában ilyen korú, tehát a jelenleg előírt korosztályok nem léteztek az AGRO SE utánpótlás-nevelésben. Amikor mi megalakultunk, kiépítettük az utánpótlásrendszert. Nem lehetett '91-es, '92-es gyereket „csinálni”, mert azok a gyerekek már olyan korban voltak akkor, hogy nem lehetett elkezdni már nekik a sportolást. Más irányba mentek el abban az időszakban, amikor a sportot el kellett volna kezdeni, így tulajdonképpen az elmúlt években az volt a tendencia, hogy minden évben mind az ifi, mind a serdülő csapatunk több évvel fiatalabb volt az előírtnál, de ezt a Magyar Kézilabda Szövetség szabályai nem tiltják. Jelen pillanatban ugyanez következne be, hogy az előírt maximum életkortól függően fiatalabb generáció képviselné Orosháza csapatát.

Zalai Mihály: Ha jól értem azért ez egy kényszerű megoldás, mert ez azt jelenti, hogy nincs ilyen korú játékos jelenleg az egyesület tagságában. Nyilván el tudjuk képzelni azt, hogy 16 éves serdülőkkel 12 éves gyerekek játszanak, csak nem biztos, hogy ez hasznos azoknak a gyermekeknek.

Bodrogi Béla: Nem 12 évesekről beszéltem, hanem '96-os és '97-es, tehát 14 és 13 évesekről, a korhatár pedig 16 év, tehát ilyen szempontból nem olyan megrázóan nagy a korkülönbség. Azért említettem azt, hogy az elmúlt években is folyamatosan fiatalabb generációval szerepeltünk és nem is rosszul. Ezek a csapatok, akik jelen pillanatban előtérbe kerülnének, már az elmúlt évek menedzselése szempontjából a '96-osok az elmúlt bajnoki szezonban játszották a megyei serdülő bajnokságot is, és a Békéscsaba mögött II. helyezést értek el. Azt kell mondjam, hogy olyan eredmények születtek, hogy Gyomaendrőddel, amikor játszottunk 52:3 lett az eredmény, ott is fiatalabbak voltunk értelemszerűen. Ez azt jelentette, hogy a mi utánpótlás-nevelésünk eredményeként olyan szinten vannak ezek a gyerekek, hogy a több évvel idősebb, de nem olyan feltételek között edző gyerekeket kinőtték. A saját korosztályukban főleg, hogy így mondjam, a megyében versenyeztetni őket. Ez országos dologban is elmondható, mert minden évben, ebben a Dél- Kelet Régióban a csapataink, mind a serdülő, mind pedig az ifjúsági csapatunk megállta a helyét az idősebbekkel szemben is. Ezt várjuk az elkövetkező időszakban is.

Az egyesület vezetéséről annyit, hogy az elmúlt évben, decemberben tartottunk egy közgyűlést, akkor egy félreértés alapján az egyesület vezetése a létszámát megnövelte alapszabály-módosítás nélkül, és akkor abban egyezett meg a vezetőség, hogy az elkövetkező időszakban tart majd egy újabb közgyűlést, és akkor fogjuk rendezni, hogy az alapszabályban előírt öt fős elnökség legyen hat fős. Értelemszerűen a bíróság felé az öt fős elnökséget, ami szerepel az alapszabályban hat főre nem lehet bejelenteni, visszaküldené a bíróság, hogy rendezzük a jogi dolgokat.

Zalai Mihály: Azért kérdeztem, mert itt ül velünk szemben, én úgy tudom, az egyesületnek egy másik elnökségi tagja, csak most nem az OKSC képviselőjében.

Bodrogi Béla: Igen, ez volt az a szituáció, hogy akkor az egyesület vezetése úgy döntött, hogy mivel az alapszabályt nem módosította az akkori közgyűlés, értelemszerűen utána volt a funkcionálisoknak a megválasztása. Ekkor már erre mód, lehetőség nem nagyon volt, és mivel akkor se egy nyugodt légkörű közgyűlés volt, akkor is egy külső támadásnak volt kitéve az egyesület, ezért nem kívántunk a „puskaporos” levegőben azzal élni, hogy ez nem törvény szerinti. Az egyesület vezetése megegyezett abban, hogy az elkövető időszakban tartunk majd egy közgyűlést, és akkor rendezzük ezt a jogi visszasságot.

Zalai Mihály: Ez a jogszerűtlen állapot jelenleg is fennáll, ha jól értem, nem rendezték azóta sem.

Bodrogi Béla: Elvileg nincs rendezve, de ez nem jogszerűtlen, az egyesületnek van vezetése és az egyesület a funkciókat rendezi. A Békés Megyei Bíróságnál a decemberi közgyűlésnek a határozata nem lett lejáratva azért, mert a vezetőség megegyezett abban, hogy x hónapon belül tart egy közgyűlést, és akkor rendezi ezt a jogi visszasságot.

Zalai Mihály: Ez megtörtént?

Bodrogi Béla: Nem, augusztus elejére lesz összehívva a közgyűlés, akkor értelemszerűen meg fog történni.

Zalai Mihály: Köszönöm. A Bizottság tagjai részéről van-e kérdés? Megadom a szót Pleskó Pál úrnak.

Pleskó Pál: Én annyit kérdeznék Elnök úrtól, hogy van-e információja arról, hogy több orosházi kislány más városba ment el kézilabdázni? Nem kapott lehetőséget, mellőzték őket, „idegenlégiósokat” használtak, amely visszatetszést váltott ki.

Bodrogi Béla: Az elmúlt években tulajdonképpen mi mindig az orosházi lányokat preferáltuk. Az elmúlt szezon tizenhét éves keretében 14 orosházi kislány szerepelt, négy „idegenlégiós” volt. A felnőtt csapat keretéből más városba nem ment játékos, jelen pillanatban két kislány jelezte felém, hogy az egyik Budapestre, a másik Debrecenbe kíván menni, de a '93-as korcsoportból.

Pleskó Pál: Még egy kérdésem lenne Elnök úrhoz. Hallottunk egy 9 éves visszatekintést az OKSC múltjáról, bennünket a szeptemberi bajnokság érdekel. Nyolc igazolt felnőtt játékos van, nyilván duplaszámú játékoskeret kell, honnan kívánja a nyolc felnőtt játékost, ha nem az „idegenlégióból” beszerezni?

Bodrogi Béla: Igen, ez az ún. „22-es csapdája”. Jelen pillanatban távozási szándékát tulajdonképpen egy komplett korcsoport jelezte, ez az OKSC-nek a '94-es korcsoportja. Azt lehet mondani, hogy teljes egészében átigazoltak a „Stílus” Szabadidő Körbe. Ugyanakkor a felnőtt csapat kereteihez tartozó nyolc játékos, akik mind orosházi játékosok, jelezték, hogy át kívánnak menni a másik egyesületbe. Ennek eleget tettünk. Jelen pillanatban ennek okán, értelemszerűen nincs az OKSC-nek olyan korú játékos, akit be tudnánk emelni a felnőtt keretbe, hacsak meg nem gondolja valaki magát és vissza nem igazol, mert mi továbbra is azt mondjuk, hogy nyitott a kapu. Amikor ez eldőlt, abban a pillanatban tárgyalásos alapon le van

tárgyalva több játékosnak az idehozatala, értelemszerűen úgy „idegenlégiósok”, hogy békéscsabai, illetve hódmezővásárhelyiek.

Pleskó Pál: Azért kérdeztem, mert a határozati javaslatok B. verziójában nem lehet nevezési költségre fordítani a támogatási pénzt. A hiányzó és az elinduláshoz szükséges játékosállomány nincs meg, jövő héten már edzés lesz. Kikkel képzelem el a jövőt? Nincs felnőtt játékosállománya.

Bodrogi Béla: Az első részét nem értem, mire nem lehet fordítani?

Pleskó Pál: Ebben a határozati javaslatban a 8 millió forint meg van szabva, hogy milyen célra lehet csak felhasználni.

Bodrogi Béla: Eddig is meg volt szabva a támogatási szerződésben.

Pleskó Pál: Akkor hogyan kívánja pénzügyileg megoldani a legalább nyolc játékos leigazolását?

Bodrogi Béla: A játékosoknak a leigazolása nem olyan pénzkérdés, hogy milliós nagyságrendű. Van egy ügyviteli költsége az átigazolásnak, a Magyar Kézilabda Szövetség által előírt ügyviteli költség, ha jól emlékszem jelen pillanatban az NB I/B-ben felnőtt korú játékosnak 16.000,-Ft. Ennyi költsége van. Ugyanakkor előírja azt is a támogatási szerződés, hogy teljes körű foglalkoztatottság kell, tehát egyébként nem lehet. Ez a Testület felé is egy „22-es csapdája”, tehát nem fordíthatom játékosra, akkor honnan lesz játékos? Ez önmagában több lyuk ilyen szempontból.

Bogdánffy Csaba: Van két témakör, amihez hozzá kívánok szólni. Az egyik Pleskó képviselőtársam által felvetett dolog, hogy az egyesületből elmentek más város csapataiba játszani játékosok. Úgy gondolom, hogy egy valamirevaló utánpótlás-nevelő egyesület, aki foglalkozik az utánpótlás-neveléssel mindig igyekszik, hogy a szükségesnél több utánpótlás-versenyzőt neveljen ki. Én úgy gondolom, hogyha kinevelnek olyan utánpótláskorú versenyzőket, akik meghaladják az adott egyesületnek a létszámát, az a nevelő egyesületnek az utánpótlásnevelő-tevékenységének a dicsérete inkább. Az viszont egy mese lenne, hogy egy valamirevaló magyar bajnokságban szereplő bármilyen csapat, bármilyen sportágban csak a saját utánpótlásából tud megélni, hiszen mindig szükség van máshonnan, tapasztaltabb játékosoknak az igazolására. Én értettem Bodrogi úrnak az elmondását, hogy előkészítés alatt van a hat játékosnak a leigazolása, ezt lehet boncolgatni és vizsgálgatni, de ha mélyebben belegondolnak a jelenlévő tisztelt bizottsági tagok és az itt lévő hallgatóság, akkor nem Orosházán, hanem a magyar sportban egyetlen egy játékost nem igazolnának, hogyha nem számolnának azzal, hogy a játékosokért átigazolási díjat kell fizetni. Ez minden egyesületnek a saját szuverén feladata. A külső szponzori támogatásokkal tudják megteremteni azokat a feltételeket, hogy azokat a játékosokat le tudják igazolni minden sportágban, természetesen ugyanúgy, ahogy a város valamennyi sportegyesülete betartja azt, hogy az Önkormányzattal kötött szerződés alapján játékos-szerződésre és játékos-finanszírozásra nem fordíthatnak összeget. Ezt idáig is betartotta tudomásom szerint valamennyi sporttámogatásban részesülő egyesület, hiszen ezzel el kellett az év végén számolni, és idáig még soha nem volt ezzel kapcsolatban kifogása a Pénzügyi Osztálynak vagy annak, aki az ellenőrzést végezte. Az baj, hogyha annyi játékos elmegy, hogy nem tudja foglalkoztatni. A minőséget viszont tartani kell, ezért minden sportágban szükség van külső igazolásokra. Köszönöm szépen, ezt csak a sportbeli tisztánlátás érdekében kívántam elmondani.

Pleskó Pál: Bogdánffy képviselő úr szavaira válaszolok. Nem egészséges dolog, hogyha egy serdülő lány szülői ellenőrzés nélkül nevelkedik egy idegen városban. Ha én lennék Makay Csaba, Makay Vera édesapja, biztos, hogy a lányomat nem engedném el Debrecenbe. Én erre céloztam. Csupán azért megy el, nem a tehetsége miatt, hanem azért, mert mellőzte az OKSC. A másik, ajánlanám Bogdánffy úrnak, hogy szíveskedjen elolvasni a határozati javaslat B változatának a harmadik bekezdését, és akkor meg tetszik érteni a kérdésemnek a lényegét. Köszönöm szépen.

Bodrogi Béla: Reflektálnék Makay Verára. Az elmúlt években Makay Vera az OKSC '94-es, illetve serdülő csapatának a kapusa volt. Olyan fejlődési fokon van jelen pillanatban a kislány, hogy már kettő éve folyamatosan a Győr, a Debrecen és különböző budapesti csapatok kívánják szerződtetni. Az elmúlt években a szülők, az egyesület ellenállt ennek a dolognak. A jelen pillanatban éppen fennálló bizonytalanság, nem a mellőzöttség döntött, mert folyamatosan szerepelt a kislány az ifi, serdülő csapatban. Koránál fogva, mivel 16 éves kislány, máshol nem lehetett foglalkoztatni. Egy sudár, vékony, magas kislány, azt tudni kell, hogy különböző lövőerők vannak, felnőtt bajnokságban 16 éves vagy fiatalabb kapust nem nagyon lehet szerepeltetni. Ilyen szempontból nem volt mellőzve Makay Vera. Az elmúlt évek csábításának, kihasználva ezt a bizonytalan helyzetet, a szülők beadták a „derekukat” és elengedték Debrecenbe. Debrecen kettő éve próbálja elvinni a kislányt.

Zalai Mihály: Azt szeretném kérni, hogy konkrétan, játékosokat nevesítve ne menjünk bele ebbe a kérdésbe. Itt vannak a két egyesület által benyújtott dokumentumok a játékosállományra vonatkozóan, hogyha meghallgattuk az egyesület képviselőit, egy 10 perces szünetet rendelék el, és át lehet tekinteni ezeket a dokumentumokat. Van-e még kérdés Elnök úrhoz a Bizottság részéről? Amennyiben nincs, köszönöm szépen a beszámolóját és a kérdésekre adott válaszait. Elnök úrnak vagy Szakosztályvezető úrnak adom meg a szót, hasonlóan ezekre a kérdésekre szeretnék választ kapni.

Károlyfalvi Elemér: Tisztelt Polgármester Úr, tisztelt Bizottság! Az Orosházi „Stílus” Szabadidő Kör 1992. júniusában alakult, akkor úgynevezett rekreációs tömegsport és esetleges versenysport célzattal. 18 éves pályafutásunk alatt úszás, gyermektorna, középiskolás torna, felnőtt női kondíciótornával foglalkozott az egyesület. Segítettünk a gyerekeknek a grundbirkózásban országos szinten, valamint szuper-maratoni futásban. Pár éve fogalmazódott meg az egyesület tagságában - akik egyrészt kifutott versenyzőkből, régi sportolókból vagy olyan kétékezi munkásokból, vagy akár értelmiségből állnak, akik szeretnek mozogni, rendszeres sporttevékenységet végeznek egészségügyi szempontból -, hogy esetleg valamilyen versenysportágat is magába ölel az egyesület, mivel a rekreációs egyesületeknek a felépítettsége egy részben az egészséget szolgálja, más részben pedig a versenysport lehetőséget is alátámasztja. Így kerültünk kapcsolatba a kézilabdával, ahol egy bizonyos megegyezés született az ottani kézilabdásokkal. Nem akarom mondani, hogy vezetéssel, mert ahogy hallottuk, az egy megosztott dolog volt, visszamenőleg én nem óhajtom ezt elemezni. A mi egyesületünk 18 év óta nagyon harmonikusan működik. Mindenkit tisztelettel látunk, a bírósági határozat alapján úgy működünk, hogy bármilyen verseny vagy rekreációs sportág, szakág jelentkezését fogadjuk, amennyiben olyan versenyzői gárdát, csapatot vagy esetleg személyeket hoz, akik megfelelnek a mi tevékenységi körünknek. Ez kb. 14-16 féle, ami a bíróságon be van jelentve. Három fős vezetőséggel rendelkezünk és minden szakágban van 2-3 fő, aki segíti az úszást, a gyermektornát, a kondicionálást, illetve komplett szakosztályvezetéssel rendelkezünk bejelentett bírósági módon a kézilabda szakosztály területén is. Itt szeretném átadni a szót a kézilabda szakosztály vezetőjének, Dancsó Attila

úrnak, aki a kézilabda szakágban egy alaposabb visszatekintésre nyújthat számunkra ismertetést, illetve részt vett a másik egyesület munkájában, jobban benne van a kézilabda életben. Én úgy gondolom, hogy az egyesületről ennyit mondanék, átadom a szót Dancsó Attila úrnak.

Dancsó Attila: Tisztelt Polgármester Úr, tisztelt Bizottság! Dancsó Attila vagyok, aki nem ismer, Orosházán élek, egy vállalkozás tulajdonosa és vezetője vagyok, és a gyermekem részéről érintett vagyok ebben a kézilabdás dologban. Az előzményekről röviden annyit mondanék, hogy ezen az ominózus decemberi közgyűlésen én is meg lettem választva, mint elnökségi tag. A durván fél éves együttműködésünk vagy dolgozásunk alapján kiderült az, hogy más szakmai elképzelésekkel működünk az Elnök úrral. Nem akarok belemenni a részleteinek a taglalásába. Ez eljutott addig, hogy nem láttam más lehetőségét annak, hogy segítsék az orosházi női kézilabdának, és belevágtunk ebbe az új egyesületbe és szakosztályba, amiben most vagyunk. Hozzáteve azt, hogy megpróbáltam a jogi lehetőségét körbejárni ennek az ominózus decemberi közgyűlésen történeteknek és a következményeknek. Mindenhol azt a választ kaptam, hogy elég „faramuci” helyzet alakult ki ezzel az elnökségi választással kapcsolatban, ezzel nem kívánok foglalkozni. Igazából belevágtunk ebbe a dologba, többek között azért is, mert az a fekete dosszié, amit az asztalra kihelyeztünk a java része az OKSC serdülő, ifi és a felnőtt csapat nagy részének az igazolását tartalmazza, akik egyértelműen kifejezték annak az óhaját, hogy nem a régi egyesület keretén belül, hanem az új egyesület keretein belül képzelik el a további kézilabdás életüket. A jogszerzés biztos, hogy téma és kérdés lesz. A Magyar Kézilabda Szövetségnek van egy határozata, ami alapján mi végigcsinálunk egy bizonyos procedúrát, megszereztük az NB-I/B-ben való indulásnak a jogosultságát az Orosházi „Stílus” Szabadidő Kör Kézilabda Szakosztályának. Ennek folyamányaként leigazoltuk az OKSC-től a komplett serdülő és ifjúsági csapatot, tehát egytől-egyik, aki orosházi serdülő és ifjúsági játékos volt, az hozzánk átigazolásra került, és a felnőtt csapatból is nyolc játékos átigazolt hozzánk. Leadtuk a komplett névsort minden adattal, jelenleg mind a három általunk versenyeztetni kívánt korosztályban teljes és komplett csapattal rendelkezünk, serdülő, ifjúsági és felnőttel. Picit reagálva és szakmailag, amennyire én értek hozzá megvilágítva, hogy ki tud serdülő és ifjúsági bajnokságban játszani. Tudni kell, hogy az ifjúsági korcsport 1991. január 1. és utána született játékosokról, a serdülő 1994. január 1. és utána született játékosokról szól. Tehát, ha már Elnök úr jelezte az előbb a lövőerő, a fizikaiasság, egyebek kérdését, az én véleményem szerint ezzel egyidejűleg megkérdőjeleztük, ha '96-os lányokat beengednek ifjúsági vagy serdülő bajnokság kereteibe. Bizonyos visszajelzések voltak már, de nem akarok ezzel foglalkozni, hogy a szülőknek mi a szándékuk ezzel kapcsolatban. Amit mi rögzíteni szeretnénk, mi ebben a pillanatban is indulásra készen vagyunk. Jövő héten hétfőn megkezdődik nálunk az alapozás mind a három korosztályban, vegyes csapattal, edzéstervvel kidolgozva, a játékosaink már készítik elő személyi edzéstervet alapján magukat a fizikai tréningre. Egy-két dolgot, megmondom őszintén feljegyeztem, de nem kívánok most ebbe belemenni, hogy ezek a játékosok miért és hogyan választották a távozás útját. Egy kézilabda-egyesületnek igenis feladata és értéke, hogy megtartsa azokat az értékes játékosokat, akiket ő nevelt. Többek között azért is, Bogdánffy úrnak válaszolva, hogy ezek a játékosok nem feleslegesek. Mi a serdülő csapatunkkal sem tudtunk volna kiállni, hogyha nem csináljuk ezt az irdatlan szervezői munkát most a tavasszal, pont egy órája tárgyaltunk egy kislánnyal is, hogy ki tudjuk állítani a serdülő csapatot. Tehát nem felesleges játékosaink vannak, és nem két, hanem három játékosunk ment el ebből az utánpótlás csapatból, akiket nem szabadott volna elengedni. Nekem szilárd eltökéltségem ezt az egyesület úgy összerakni, hogy ezek a játékosok lássák a szakmai távlatokat, lássák azt, hogy ők oda fognak érni a felnőtt csapatba és be fognak tudni épülni, nemcsak a kispad végén ülnek, és soha nem kapnak játékos lehetőséget. Visszatérve,

hogy volt-e vagy nem volt utánpótlás ebben az egyesületben. Igenis volt '89-es csapatunk, akik elkallódtak, igenis volt '92-es csapatunk, akik elkallódtak és abbahagyták a kézilabdát. Erre a sorsa jutott volna most a '94-es csapatunk is, mert a komplett '94-es csapat ott van, kivéve, akit már nem tudunk meggyőzni, hogy higgye el, normális és jó szakmai munkát tudunk végezni, és megtalálja a kézilabdaszakmában a számításokat a soraink között, és nem tudtuk már megtartani őket. Ez volt igazából az a mozgatóerő, ami miatt mi belevágtunk ebbe a dologba, hogy ennek próbáljunk meg olyan szakmai keretet keríteni, hogy ezek a lányok ne azt lássák 14-15 évesen, hogy nekik innen menniük kell. Köszönöm szépen.

(Dr. Zilahi Lajos bizottsági tag távozott az ülésteremből, így a Bizottság létszáma 5 főre változott.)

Zalai Mihály: A Bizottság tagjai részéről kíván-e valaki kérdést feltenni?

Bogdánffy Csaba: Az lenne a kérdésem, ahogy Dancsó úr szavaiból kivettem, szerencsés összetevője az esetek alakulásának, hogy a lánya lévén érdekelt, mert, ha nem lett volna a lánya lévén érdekelt, lehet, hogy nem mélyedt volna bele új egyesület alakításába. Ez tisztelendő és becsülendő, hiszen mindenki a saját gyereke jövőjének a kovácsa. Szeretném megkérdezni, hogy ebből a nyolc felnőtt játékosból, akiket leigazoltak, hány volt, aki aktívan játszott az előző szezonban? Van-e olyan, akik nem játszottak, hanem esetleg más egyesületből kerültek visszaigazolásra, vagy esetleg nem játszottak? Konkrétan az ifi és a serdülő csapat létszáma mennyi? Az én tudomásom szerint az OKSC-ben a serdülő és ifi lányoknál összemosisódott a korcsoport, tehát szerepeltek a serdülő lányok az ifiben is. Tehát a nyolc felnőtt játékosból mennyi az, aki esetleg a Női Kézilabda Egyesületbe került most átigazolásra, akik aktívan játszottak az előző évben?

Dancsó Attila: A felnőtt nyolc játékosból kb. a fele, két-három-négy játékos az, aki aktívan játszott. Azért hozzáteszem, hogy az OKSC-nél maradt nevesített nyolc játékosból három visszavonult, tavalyi évben jelentette be a visszavonulás szándékát. Minden OKSC-s játékosal leültünk, tárgyaltunk, hogy nekünk van egy szakmai elképzelésünk, tudnak-e velünk azonosulni és átigazolnak hozzánk, vagy nem. A nyolc játékos, akit leigazoltunk, azt mondta, hogy igen, egyértelműen azt mondták, hogy velünk tudnak azonosulni, leigazoltuk őket. A maradék játékosokból, akik ott maradtak, van két olyan játékos, akikkel tárgyaltunk, és azt mondták, hogy gondolkoznak még, és vissza fognak térni erre a dologra. Valószínűleg a pénzkérdés miatt, a kézilabdában az egzisztenciájukat féltették, és attól tették függővé, hogy hogyan választanak a két egyesület között. Viszont a serdülő és ifjúsági játékosunk és csapatunk kiállása le van adva, a serdülő csapatunk 16, az ifjúsági csapatunk jelenleg 13 főt számol.

Bogdánffy Csaba: Lenne még ehhez is kérdésem. Ahogy kiderült a két beszámolóból, mindenütt nyolc felnőtt játékos van leigazolva. Azt szeretném kérdezni, - amit Bodrogi úrtól is megkérdeztek – hogy, hogyan kívánják ezt a létszámot az ideális 14-16-ra feltölteni? Honnan igazolnak, honnan jön játékos, vagy ezek szintén letárgyalt kérdések? A másik dolog, hogy az elkövetkező időszakban hány korcsoporttal kívánnak foglalkozni? Mi az elképzelésük az alsó korcsoportokkal, akik nem versenyeznek? Hogyan képzelik el a kapcsolatot a sportiskolákkal? Hiszen tudvalevő, hogy a városban két sportiskolában működik normatív alapon állami támogatásos sportiskola, amelynek szigorú szabályai vannak. Tárgyaltak-e erről az adott intézményvezetőkkel, ott milyen választ kaptak? Biztosított-e ezeknek az alsó korcsoportú gyerekeknek, ha kívánnak óvodáskortól ezzel foglalkozni, a szakember ellátottság?

Dancsó Attila: Visszatérve, tehát én nem rébuszokban kívánok beszélni, hogy hány, milyen formában tárgyaltunk, nevesítve, adatokkal, aláírt átigazolási papírokkal rendelkezünk. Annak az oka, hogy miért nincsenek átigazolva, egyszerűen anyagi természetű, mivel Hódmezővásárhelyről jön a lányok java része, meg kellett várni azt, hogy Hódmezővásárhely ne induljon el. Felesleges kiadni sok száz, sok millió forintot olyan játékosért, akit ingyen is le tudunk igazolni. Mondom, nem rébuszokban beszélünk, nevesítve, adatokkal, aláírt átigazolási papírokkal ott van minden a dossziében. A következő, igazából arról szólt az a kérdés, hogy meddig van most húzva egy alsó vonal, ahonnan az utánpótlásunk nem megoldott. Mindenképpen szándékunk, hogy erre az utánpótlásra, ami jelenleg az OKSC-ben működik, valamilyen úton-módon együttműködést alakítsunk ki a két egyesület között. Ez már olyan szinten elkezdődött, mivel OKSC-ben, jól vagy rosszul, ebből különböző polémiák voltak közöttünk Elnök úrral, nagyon zárt szülői munkaközösségek lettek kialakítva és működtetve, ilyen szempontból a mi részünkről egyszerűbb volt a dolog, mert velük kellett átjárnunk. Arról tudok csak beszélni, hogy ezek a tárgyalások megkezdődtek, elzárkózást nem tapasztaltam a részükről, tehát arra, hogy leülünk és megteremtjük ennek a szervezeti formáját, hogy ez, hogy fog felmenő rendszerben működni, és hogy tudjuk egymásnak átadni, átvenni a gyerekeket, ki kell alakítani, senki nem zárkózik el előle. A szakemberállomány jelenleg is adott, tehát jelenleg ahány csapatunkat versenyeztetni kell, annak a szakemberállománya adott. Ha adott esetben többet kell közreműködnünk, erre a szakemberek az OKSC-nél és a sportiskolánál is rendelkezésre állnak, igazából ez csak megegyezés és kompromisszum kérdése, hogy ez hogy fog működni.

Károlyfalvi Elemér: Egy mondatot szólnék ehhez a sportiskolához. Figyelembe véve természetesen, hogy a sportiskolai törvény változni fog, mi ezt is figyelembe vettük.

Zalai Mihály: A Bizottság tagjai részéről kíván-e valaki kérdést intézni az egyesület képviselőihez? Én azt szeretném kérdezni, megemlítették Önök is, hogy az OKSC-ből már megtörténtek átigazolások a „Stílus” Szabadidő Körbe. Milyen nagyságban, milyen korcsoportban és mi volt ennek az oka? Nem egészen nyilvánvaló számomra, hogy egy stabilan működő egyesületből miért vándorolnak nagy számban a játékosok a városon belül máshova.

Dancsó Attila: Én elmondom, lehet, hogy Elnök úr nem fog velem egyetérteni ebben, de ez annak a problémának a kicsúcsosodása és végeredménye, hogy a mi általunk nevelt orosházi gyerekek soha nem értek oda, ahova el kellett volna érniük, a felnőtt csapatba. Eltűnt a '89-es, a '90-es csapat, '92-es csapatunk mintha nem is létezett volna, és most sajnos erre a sorsa jutott volna a '94-es csapatunk is. Jelenleg most elment '93-as, '94-es, mert volt két '93-as lány, aki elment, erre a sorsa jutott volna ez a csapat is úgy, hogy ugyan három játékost már nem lehetett lebeszélni arról, hogy elmenjenek az egyesületünkből. Még rajtuk kívül legalább négy-öt játékos jelezte a szándékát, hogy ő el kíván menni az OKSC-től, akik ennek a változásnak a folyományaként itt maradtak és velünk kívánnak tovább dolgozni. '94-től fölfele, aki ifjúsági és serdülő játékos, az mind Orosházán át van igazolva ide.

Zalai Mihály: Köszönöm. Megadom a szót Ribár Jánosné bizottsági tagnak.

Ribár Jánosné: Tisztelt Polgármester Úr, tisztelt Bizottság és Jelenlévők! Én abszolút laikus vagyok ebben a sportban, én csak logikai alapon próbálok kérdezni néhány dolgot. Szeretném tudni, hogy az OKSC-nél mennyi létszámú az ifjúsági és serdülőkorú? Valahol ott van az én bizonytalanságom és kérdésem is, hogy meg lehet-e kérdezni egy laikusnak, hogy mitől nem

jutottak szerephez ezek a játékosok? Mitől nem jutottak felnőtt korú játékhöz? Túl sok volt a játékos, vagy mi volt az oka? Mert azt hallom, hogy nem tudtak játszani, máskor azt hallom, hogy kevesen vannak. Tehát mi volt az oka, hogy nem jutottak felnőtt korba és mi a létszáma az OKSC-nél a serdülő és ifjúsági korcsoportnak? Laikusként nem jött ki nekem az egészről, hogy miért mennek el ezek a gyerekek. Úgy látom, hogy nincs nagyon sok játékos, akkor mi az oka? Köszönöm.

Bodrogi Béla: Én az előbb jeleztem, hogy tulajdonképpen egy korcsoport, a 94-es korcsoport igazolt át kompletten, akkor számadatokat is mondok. Kaptam egy listát az egyesületünkből átigazolni kívánó játékosokról, ez 27 nevet tartalmaz. A 27 névből az előbb említett 8 felnőtt korút levesszük, akkor 19 fő a serdülő és ifjúsági korú játékos, aki átigazolt az OKSC-ből a „Stílus” Szabadidő Körbe. A 19 fő 94-esek, 16 éves korú gyerekek. Jelen pillanatban, az elmúlt bajnokságban az ifjúsági csapatból többen tagjai voltak a felnőtt csapat keretének és többen játszottak is, értelemszerűen életkoruknak, fejlődésüknek megfelelő időintervallumot. Ismétlem, 16 éves gyerekekről van szó. Tőlünk felelősséggel megkérdezni, hogy a 16 éves kislány, aki még a fejlődésnek, a felnőtt csapat keretének egyáltalán tagja lett, óriási büszkeséggel töltött el bennünket is és a kislányokat is, gondolom így is történt. Az elkövetkező évek hozták volna meg nekik a szereplési időintervallum növekedését. Azt most tőlünk számon kérni, hogy az elmúlt bajnokságban 16 évesen miért 5 perct, 10 perct kaptak ezen játékosok, ilyen szempontból azt mondom, utalva arra, ahogy Ön említette, hogy laikus ebben a kérdéskörben, ez jelen pillanatban az életkoruknak és fejlettségi színvonaluknak megfelelő szerepvállalás volt a felnőtt csapatban. Mivel azt is említettem, hogy a tizennyolcas csapatból 14 fő volt orosházi, én azért úgy érzem, hogy eleget tettünk annak a kritériumnak, hogy orosháziai szerepeljenek a csapatban. Azt azért tudomásul kell venni, hogy vannak olyan posztok, ún. hiányposztok, ahova igazolni kellett olyan játékosokat, akik ezt pótolni tudják, igazoltunk kapust, irányítót, lövőjátékost, ennyi történt. Arról mi megint nem tehetünk, az előbb említve volt, hogy volt '89-es korcsoport. Volt annak idején az AGRO SE-nél, az OMKC-nél és az OMKC akkori edzője elvitte Dunaújvárosba az OMKC teljes '89-es csapatát és „eladta”. Erről én nem tehetek, semmi közöm nem volt hozzá, mert én már akkor Nagyszénás – Orosháza Kézilabda Club voltam és működtetünk serdülő, ifi, felnőtt korosztályt. Így mentek el a kislányok tőlünk, és nem az OKSC-től mentek el abban az időben. A maradék '89-es kislány most itt van és átigazolt, ez négy fő, ennyi maradt abból a korcsoportból, mert a többiek annak idején eligazoltak. Ez a négy kislány megfelelően volt menedzselve, megfelelő szerepet kaptak, akit lehetett kettős igazolással, több játéklehetőség szempontjából kiadtuk Medgyesegyházának különböző okok miatt. Elsősorban tanulmányi kötelezettségeknek eleget téve, mert azért azt is tudni kell, hogy ezen kislányok mintegy 95%-a, aki végez a középiskolával felsőfokú tanulmányokat végzett, és végez jelen pillanatban is. Olyan tanulmányi kötelezettségeknek tesznek eleget Szegeden, Békéscsabán, amit nem biztos, hogy össze tudtak egyeztetni az NB-I/B-s versenysportnak a kötelezettségeivel. Kevesebbet jártak edzésre, kevesebbet vállaltak, és ezáltal az edző csak kisebb szerepben tudta játszani őket a bajnoki mérkőzéseken. Ezek az okai és nem az, hogy mi „lemondunk” a kislányokról vagy elküldtük a kislányokat. Soha nem küldtünk el orosházi kislányt, sőt az is tendencia volt az elmúlt években, hogy a korábbi években elment kislányok, amikor bezáródott előttük a kapu, többen visszajöttek hozzánk, és minden alkalommal fogadtuk őket. Volt egy ilyen visszarendeződés is az elmúlt években. Erre csak annyit tudtam mondani, hogy orosházi kislánynak soha nem mondhatom azt, hogy nem fogadom vissza. Ez volt az ars poeticája az egyesületünknek.

Zalai Mihály: Kérem Elnök urat, hogy ne vegye zaklatásnak és számonkérésnek a kérdésinket. Azért kérdezzük, mert információhoz szeretnénk jutni, megalapozott és jó

döntést szeretnénk hozni és ehhez információra van szükség, ezért kérdezzük Öntől és a „Stílus” Szabadidő Kör képviselőitől is.

Ribár Jánosné: Csak annyit, hogy én nem is érzékelttem, hogy elküldtek volna valakit, hiszen úgy látom, hogy összességében kevés játékos van. Igazából csak azon csodálkozom, hogy egy 16 éves fiatalembert - akár hölgy, akár férfi - nem lehetett leültetni és megmagyarázni neki, hogy mi az életpálya-modell? Én igazából erre voltam kíváncsi. Ahogy itt elmagyarázta, hogy milyen életpálya-modell volt előttük, akkor továbbra is az a kérdés, miért ment el máshová?

Bodrogi Béla: Az elmúlt év nyarán három ifjúsági korú játékost kívántunk a felnőtt csapat keretébe felvinni a szakmai stábnak, az edzőnek a véleménye alapján. Tehát javasolta a serdülő, ifi edző, javasolta a felnőtt csapat edzője a három kislánynak a felvételét. Megegyeztünk, tavasszal figyeltük a játékokat, majd a nyáron felajánlottuk nekik, hogy a felnőtt csapatban kezdjék el a felkészülést. Megtagadták a felnőtt csapathoz való csatlakozást. Szülői értekezletet, egyéni beszélgetéseket, kollektív beszélgetéseket tartottunk, ennek ellenére egy későbbi időpontban realizálódott csak a felnőtt csapathoz való beintegrálódásuk. A most elmenő kislány, aki Budapestre távozik, elnézést kért, hogy információhiánya volt a felnőtt csapatnál folyó munkáról, és most, az elmúlt egy-két hónap tevékenységében részt véve már nagyon bánja, hogy a nyáron nem csatlakozott a felnőtt csapathoz. Hogy akkor mi befolyásolta, mi ezt nem tudjuk, mert nem tudott elfogadható indokot mondani, ezeken a több héten keresztül zajló egyéni és csoportos beszélgetéseken se.

Zalai Mihály: Megadom a szót Alpolgármester úrnak.

Dr. Dancsó József: Tisztelt Bizottság! Hallgatva a Bizottság beszélgetését egy-két dolgot érdemes leszögezni. Gyakorlatilag nagyon fájdalmas helyzet alakult ki, amikor egyesületek ugyanarra a tevékenységre kívánnak alapozódni, ugyanazt a tevékenységet kívánják ellátni és az együttműködés hiánya miatt gyakorlatilag olyan külső döntéshozóknak kell valamilyen rendet vágni ebben az ügyben, amely nem mindig szerencsés. Azt is lehet mondani, hogy „deus ex machina”-ként kell ennek a Bizottságnak most működnie, hiszen a női kézilabda válságban van Orosházán annak ellenére, hogy két csapat is NB-I/B-s jogot kapott. Válság azért is, mert sajnos az NB-I/B-ből kiesett az OKSC női kézilabda csapata, és legjobb kiesőként tudna elindulni benne. Az Önkormányzatunk mindig helyállt, jelentős, 20 milliós éves támogatással segítette a női kézilabda csapatot. Ennek ellenére ez a válságos helyzet előállt, és itt most már úgy gondolom, hogy a játékosok érdekében is valamilyen döntésre kell jutni. Nagyon sajnálom, hogy ezt a Bizottságnak kell megtenni, mert soha nem ez volt a szándék, hanem az, hogy, akik ebben közreműködnek, azok jussanak dűlőre. Az is tény, hogy a játékosok a „lábukkal” szavaztak. Tehát azok a serdülő, ifjúsági és felnőtt játékosok, akik az NB-I/B-s induláshoz szükségeltetnek a „lábukkal” szavaztak, és igazolt játékosokká váltak a „Stílus” Szabadidő Körben. E tekintetben a döntést már meghozták. Nem a Bizottságnak kell döntést hozni, hanem jóvá kell hagyni azoknak a döntését, akik játékosként eldöntötték, hogy nem kívánnak az OKSC Egyesületben működni és a „Stílus” Szabadidő Kör mellett tették le a voksukat. Ez úgy gondolom, hogy nagyon jelentős lépés és nagyon jelentős döntés, megkönnyítették bizonyos értelemben - az én véleményem szerint - a Bizottság munkáját, hiszen nem a Bizottságnak kell e tekintetben a döntést meghozni, hanem egyfajta állapotot kell szentesíteni. Ami pedig az együttműködést illeti, én bízom benne, hogy két egyesület a Bizottság bölcs döntése következtében olyan együttműködést tud kialakítani, hogy Orosházán a női kézilabda - hasonlóan, mint a Férfi Kézilabda Egyesület - szárnyaljon és eredményeket érjen el, hiszen látjuk, hogy van arra vonatkozólag erőfeszítés orosházi emberekben, hogy ezt a női kézilabda szakágat vigyék, segítsék, támogassák, erőt, pénzt, szabadidőt öljenek bele

annak érdekében, hogy az Önkormányzat és mások támogatása is hasznos módon, eredményeket produkáljon. Én úgy gondolom, hogy nagyon fontos látványsportágak közé tartozik a női kézilabda, és ennek érdekében a városnak szüksége van erre, de nyilván rendezett keretek között. Én bízom benne, hogy ennek a jogi összevisszaságnak, ami jelenleg az OKSC-t jellemzi, ahogy Elnök úr említette, augusztusban a végére pontot tudnak tenni és utána jogszerűen tud működni az az Egyesület is, hiszen csak úgy biztosított a jelenleg ott lévő nagyon fiatal U9-es korosztályoknak a működése. A jogi összevisszaságon - bízom benne - Elnök úr úrrá tud lenni és rendezni tudja, ehhez kívánok sok sikert neki és bízom benne, hogy akik a „lábukkal” szavaztak, azok is meg tudják találni, adott esetben a sportolási lehetőséget, akik teljesülési lehetőségre várnak. Köszönöm szépen, hogy felszólalhattam.

Bodrogi Béla: Én egy dologhoz szeretnék még hozzászólni. Az előzőekben elmondtam azt, hogy az OKSC rendelkezik a felnőtt csapat gerincével, letárgyalt játékosokkal és az ifjúsági, serdülő csapatot ki tudjuk állítani az igazolt versenyzőinkből. Az egyesületünk jelen pillanatban 64 igazolt versenyzővel foglalkozik. Ezen kívül azt kell még elmondanom, hogy teljes vertikumot működtetünk, csak óvodáskorú gyerekekkel az elmúlt egy évben több, mint hetvennel foglalkoztunk. Hat korcsoportos óvodás gyerekcsoportunk működött annak érdekében, hogy a beiskolázásokat elősegítsük és a sportiskolai modellnek megfeleljünk. Ezen kívül Nagyszénáson egy három korcsoportos, 28 fős gyerekkorcsoporttal rendelkezünk, ezeket szintén a mi szakképzett edzőink és szakembereink vezetik. Az egyesületnek megvan a szükséges személyi létszáma arra, hogy a bajnokságon el tudjon indulni. Az átigazolt versenyzők pedig egy korcsoportot érintenek. Mi, jelen pillanatban a felnőttön kívül 1996-os; 1997-es; 1999-es; 2000-s; 2001-es és az előbb említett óvodás korcsoportokat, tehát hat korcsoportot működtetünk. A „Stílus” Szabadidő Kör felnőtt és az előbb említett '94-es korcsoportot működteti. Köszönöm szépen.

Zalai Mihály: Köszönöm szépen.

Dancsó Attila: Elvileg mi is ugyanezt tudjuk elmondani. 1994-től fölfelé, akiknek a bajnoki rendszerben versenyezni kell. Serdülő és ifjúsági, még egyszer mondom 1994; és 1991. a korhatára, amilyen gyerekek fognak játszani. Ezekkel jelenleg is fogunk tudni csapatot kiállítani. Nem a '94-es csapat jött át, hanem mindenki, aki ifjúsági korú volt az OKSC-nél, az mindenki. Kiegészítve a korosztályokat mi ugyanazt el tudjuk mondani, amit Elnök úr, hogy jelen állás szerint teljes létszámmal, minden korosztályban készek vagyunk az elindulásra.

Zalai Mihály: Köszönöm szépen. Szeretnék szünetet elrendelni, ahol kérem az egyesületi elnökök segítségét a dokumentumok áttekintésében. A „Stílus” Szabadidő Kör anyaga viszonylag egyértelmű, de Bodrogi elnök úrtól csak egy névsort kaptunk, ami semmilyen adatot nem tartalmaz, tehát kérem, hogy szóban egészítse ki, adjon választ a kérdésekre. Illetve még most szeretném megkérdezni, mivel a serdülő és ifjúsági csapat tekintetében némi véleménykülönbség van Önök között, bár lehet, hogy ugyanarról beszélnek mindketten. Azt szeretném kérdezni, hogy az ifjúsági és serdülő korcsoportban ki tudnak csapatot állítani, azonban azok a játékosok, akikből ki tudják állítani ezt a csapatot U14-ben és U13-ban is versenyezhetnének, ha jól értem.

Bodrogi Béla: Az Adidas Gyermekbajnokságban így van.

Zalai Mihály: Köszönöm szépen, akkor szünetet rendelék el, 10 perc múlva folytatjuk az ülést.

(Szünet)

Zalai Mihály: Szeretném leszögezni, hogy nem a Kulturális Bizottság elsődleges feladata lenne a döntésnek a meghozása, amiben most állunk, a kialakult helyzetben viszont az orosházi női kézilabdacsapat jövője miatt mindenképpen döntést kell hoznunk. Egy olyan helyzet alakult ki, amit nem sikerült az egyesület keretén belül megoldani, ezért szükséges a Bizottságnak a mai döntése. Egy hosszabb beszélgetésen vettünk részt Polgármester úr szobájában a két egyesület elnökével illetve szakosztályvezetőjével. Gyakorlatilag úgy látom, hogy egy olyan állapotot kell a Bizottságnak döntésével szentesíteni, illetve rögzíteni, amely már gyakorlatilag kialakult, megtörtént. A játékosok, az ifjúsági, serdülő illetve részben a felnőtt korosztályú játékosok gyakorlatilag távoztak az OKSC-ből, és jelenleg a „Stílus” Szabadidő Kör Egyesületnél kívánják a játékot folytatni. Én azt gondolom, hogy mivel nagyon nagy százalékban, szinte kizárólag orosházi játékosokról van szó, nekünk, ezeknek az orosházi játékosoknak az orosházi női kézilabdának az érdekét szem előtt tartva, őket ebben a törekvésükben támogatni kell. Valamilyen salomoni színezete is legyen ennek a döntésnek, láthatóan az utánpótláskorú játékosok viszont az OKSC-ben kívánják a tevékenységüket folytatni, ezért én javaslom, hogy a határozati javaslat B változatát fogadja el a tisztelt Bizottság, amely lehetőséget ad arra, hogy az OKSC-ben ezek az utánpótláskorú játékosok a felkészülésüket, tevékenységüket tovább tudják folytatni, hiszen erre pénzügyi fedezetet biztosít ez a határozati javaslat is. Én azt mondom, hogy a határozati javaslat B változatát fogadja el a tisztelt Bizottság. Kíván-e valaki hozzászólni?

Bogdánffy Csaba: Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Bizottság, tisztelt Polgármester Úr! Nem is tudom, hogy, hogy kezdjek bele és hogy fogalmazzak finoman. Úgy gondolom, hogy ez nem más, mint egy civil szervezet életébe való egyoldalú, drasztikus belenyúlás és beleszólás. Úgy gondolom, hogy ehhez jogosítványa senkinek nincs, hiszen a civil szervezet önálló jogi személy bírósági bejegyzéssel. Meg lehet ezt úgy is közelíteni, hogy nem avatkozik bele, csak nem adja a pénzt és így rákényszerül majd bizonyos lépésekre. Úgy gondolom, hogy ez a döntés borítékolható volt, tehát ez már régen eldöntött kérdés volt, nem szolgál mást, mint korábban is, Bodrogi Béla személye elleni döntést, lehet azt is mondani, hogy hadjáratot. Elegánsabban is meg lehetett volna oldani közgyűlési határozattal, hiszen, ha annyival nagyobb a támogatottsága a „Stílusnak” és nem vonom kétségbe, mint a játékosok aránya mutatja, akkor ezt egy egyszerű közgyűlési határozattal meg lehetett volna oldani, mert Bodrogi Bélát le lehetett volna váltani az elnöki pozícióból, és akkor minden megoldódik. Bár nem vagyok biztos, hogy ez a közgyűlésen így átment volna, mint ahogy most a játékosok száma mondja. Nagyon kellemetlen helyzetbe kerültünk, mert a képviselő-testületi ülésen, amikor Alpolgármester úr ezt a kérdést felvetette, én mondtam, hogy ne hozzunk ilyen elhamarkodott döntést, és ne függesszük fel a 8 millió forintot, várjuk meg míg ez az egész kikristályosodik. Ezt a Testület így is megszavazta, és ezzel a Testület a maga részéről elvégezte a dolgát, mert mindenki a döntést a Kulturális Bizottságtól várja, és mindenki - aki a sporttal kapcsolatos - a Kulturális Bizottságra fog visszamutogatni. Tehát a Testület érintetlen marad és a Kulturális Bizottságban lesznek azok a „nem normális” emberek, akik beleavatkoztak egy civil szervezet életébe és meghozták a döntést. Most már mindegy, ennek a következményeit ezek alapján vállalni kell, csak azt furcsállom, hogy Alpolgármester úr pont azt mondta az első gondolatában, hogy külső szervnek kell rendet vágni egy civil szervezet belső életében. Ezt egy kicsit furcsállom és ez a véleményem. Úgy gondolom, hogy ez már régen eldöntött tény, de két kérdésem azért van. Amennyiben visszalépésre kényszerítjük valamelyik csapatot, a Magyar Kézilabda Szövetségnek ki fizeti azt a 900 ezer forint összeget, amit a sorsolás utáni visszalépés miatt fizetni kell? Tehát a sorsolás előtt még vissza lehetett volna lépni, a sorsolás után, ha az információ jó, akkor kb. 900 ezer forint büntetést kell fizetni annak az egyesületnek, amely nem fog elindulni a sorsolás után a

bajnokságban. Ez az egyik kérdésem. A másik, hogy van-e a jogosultsága a Kulturális Bizottságnak – ez jogi kérdés – egy önkormányzati rendelet felülírására? Tudniillik az Önkormányzat rendeletben szabályozza a sporttámogatások igénylésének és odaítélésének rendjét. Ez határidőket és egyéb feltételeket tartalmaz, ennek a határideje január utolsó napja. Itt szükséges becsatolni olyan dokumentumokat, papírokat, nemleges APEH igazolást, stb., ami alapján utána a Testület, majd a Kulturális Bizottság dönt. Ez a határidő, mivel ma július 20-a van, régen elmúlt. Van-e jogosítványa erre a Kulturális Bizottságnak, hogy az önkormányzati rendelettel szemben döntést hozzon? Köszönöm szépen.

Németh Béla: Tulajdonképpen a költségvetési rendeletet a soros költségvetés módosításával, ami szintén rendelet, módosítottuk és abban ezt a 8 millió forintot rendeletileg a Kulturális Bizottság hatáskörébe utaltuk. Innentől kezdve nem az a szokványos eljárás, ami meg lett fogalmazva, hogy az előző évben el kell számolni, be kell x ideig nyújtani az igényüket és utána dönt a sportalap felhasználásáról a Kulturális Bizottság. Ennek minden jogalapja megvan ahhoz, hogy jogszerű volt a döntés a képviselő-testületi ülés alkalmával.

Bogdánffy Csaba: Elnézést kérek Polgármester úr, nem akarok vitatkozni, azért kérdeztem a jogászokat. Az önkormányzati támogatás igénylését szabályozza az önkormányzati rendelet, ennek határideje van. Akkor a „Stílus” Szabadidő Kör nem adott be támogatási kérelmet. Ez most pusztán jogi kérdés, utána nehogy az legyen, hogy törvénytelenül jártunk el, mert akkor lehet, hogy valamilyen testületi döntés kell erre.

Németh Béla: Emlékezni kell rá, hogy szinte nincs olyan költségvetés-módosítás valamikor júliusban, utána szeptemberben és a legvégén, decemberben, amikor valamelyik sportegyesület ne kapna valamilyen plusz támogatást.

Bogdánffy Csaba: Akkor ezek a sportegyesületek januárban beadják az igényüket. A lényeg az, hogyha a jogászok megmondják, ha törvényes, én tudomásul veszem.

Zalai Mihály: Megadom a szót Kovács Árpádnak.

Kovács Árpád: Bogdánffy képviselő társamnak szeretném mondani, hogy egy kicsit rakjuk már helyre ezeket a dolgokat, hogy akkor most ki avatkozik bele kinek az életébe. Én úgy gondolom, hogy nem avatkozunk bele senkinek az életébe. A mi feladatunk az, hogy a városnak a pénzből azt, amit a költségvetésben szántunk sportegyesületek támogatására, azt odaítéljük. Most én úgy gondolom, hogy nem avatkozunk bele semmibe. Itt annyi történt, hogy vannak a városban olyan emberek, akik kézilabdázni szeretnek, vannak olyanok, akik az egyik csapatban szeretnének kézilabdázni, mások pedig a másikban. Én úgy gondolom, hogy nekünk az a felelősségünk, olyan döntést hozunk, hogy a városunknak mind a két tábort támogassuk. Én nagyon egyetértek Zalai képviselőtársammal, a B változatnak az elfogadásával, így az egyik 12 millió forintot kap, a másik pedig kap 8 millió forintot. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon sportszerű döntés, mind a két csapat támogatva van. Én nem is szeretnék egyébként beleavatkozni, az Orosházi Kézilabda Sport Club a következő közgyűlésén majd eldönti, hogy hogyan tovább. Kész tényekkel jönnek ide a Testület, Bizottság elé, nekünk az a feladatunk, hogy ezeket a kész tényeket valahogy lereagáljuk.

Bogdánffy Csaba: Utolsó, nem fogok többet hozzászólni. A következőt szeretném mondani. Soha nem fordult elő Orosháza sporttörténelmében elég régen - 50 éve benne élek, ez nem dicsőség, ez egy állapot -, hogy egy-egy gyengébb szakmai szereplés után valamelyik csapatot, bármilyen formában szankcionáljuk. Ez a labdarúgásnál sem fordult elő máskor

sem. Ott kezdődött az egész, hogy nem teljesítette a szakmai elvárásokat Dancsó alpolgármester úr szavai szerint, idézve a képviselő-testületi ülést, amikor ő a javaslatot megtette. „Csalódást okoztak”, szó szerint így mondta, nem teljesítették a szakmai elvárásokat. Akkor csak azt kell mondanom, hogy a gyengébb szereplés miatt szankcionáljuk most az egyesületet.

Kovács Árpád: Bocsánat, nem mi szankcionáljuk, mert hogyha ott maradnak ezek a versenyzők ebben a csapatban, akkor nem téma a kérdés.

Bogdánffy Csaba: Képviselőtársam, én végigvártam szó nélkül, hogy elmondja a véleményét, legyen szíves végigvárni az enyémet is. A másik dolog, hogy igenis nem értek Önnel egyet, ebben vitatkozok, az anyagi javak odaítélése vagy megvonása igenis beavatkozás egy szervezet életébe. Ez tény, ezt nem lehet vitatni, tehát mindenféle ilyen döntés beavatkozás. Köszönöm szépen, részemről lezártam.

Németh Béla: A beavatkozást, amire hivatkozik, végig sem gondolta, hogy az utánpótlás-nevelés a helyén marad és a versenysport is a helyére kerül. Ha ez most drasztikus beavatkozás, akkor az a gondolat sérül, hogy a kézilabda volt az elsődleges. Én a két érintett sportegyesület vezetőjével leültem, kezét adtuk erre a megállapodásra, hogy ez így fog működni holnaptól, reméljük hosszú éveken keresztül.

Bogdánffy Csaba: Bocsánatot kérek, akkor megegyeztek?

Bodrogi Béla: Tudomásul vettük.

Bogdánffy Csaba: Azért, mert ezt még idáig senki nem mondta. Egy kérdés marad, ki fizeti a 900 ezer forintot a Kézilabda Szövetségnek?

Bodrogi Béla: A versenykiírás tartalmaz egy ilyet, de elképzelhető, még az is előfordulhat, hogy nem kell fizetni.

Zalai Mihály: Hogy ennél a témánál maradjunk, Bogdánffy úr, azt gondolom, hogy mind a két egyesület vezetősége hozott egy döntést, remélhetőleg ez anyagi teherrel nem fog járni annak az egyesületnek, aki nem fog elindulni az NB-I/B-ben, azonban mégis, nyilván a döntéseinek a felelősségét kell vállalja. Többfajta megoldása is lehet még ennek a helyzetnek, még akkor is, hogyha a szövetsége szankcionálni kívánja. Engedjen meg egy megjegyzést Képviselőtársam. Nagyon furcsa, hogy az Oroscafé bejegyzéseiről ennyire jól informált, már előre tudja, hogy mit fognak ott írni. A szankcionálásról annyit szerettem volna mondani, nem értek egyet Bogdánffy képviselőtársammal abban, hogy nekünk nincs abban felelősségünk, hogy egy adott egyesület vagy csapat jó vagy rossz szereplése esetén nekünk van-e tennivalónk, vagy szükséges-e bármit tennünk. Én azt gondolom, hogy az OKSC-nek meg volt rá a lehetősége, 20 millió forintos évi támogatással élhetett, kiesett az NB-I/B-ből, tehát ez megtörtént. Köszönöm, részemről ennyit szerettem volna még elmondani.

Pleskó Pál: Lehet, hogy már késő arra a rövid hátralévőre időre, de emlékeznek képviselőtársaim, hogy elejétől fogva kértem Bogdánffy urat, hogy az SZMSZ-ünket olvassa el, és ebben választ adunk a jogi aggályaira. Benne van, hogy a Kulturális Bizottság feladatkörébe tartozik a sporttámogatások odaítélése, tehát teljesen minden jogszerűen fog történni. Egyébként a véleményem, hogy 20 millió forintból bajnokságot kellett volna nyerni, hiszen Szarvas városa, ha jól tudom, összesen 30 millió forintot áldoz a város sportjára.

Orosháza 200 millió forintot áldozott ebben esztendőben, tehát törvényes, ha bármilyen döntést hozunk.

Zalai Mihály: Még egy mondatot engedjenek meg. Nem értem azt a fajta aggodalmat Bogdánffy képviselő úr részéről, és nyugodtan reagáljon erre, nem rendeltünk el szilenciumot, ha csak nem önkéntest, hogy Bogdánffy képviselőtársam hogyan gondolta ennek a helyzetnek a megoldását. Jó döntést hoznánk-e akkor, hogyha nem a gyermekek, az idősebb és fiatalabb játékosok mozgását követve a kialakult helyzetet próbálnánk úgy megoldani, hogy a játékosok a lehető legeredményesebben tudják folytatni tevékenységüket. Azt gondolom, hogy a határozati javaslat B változatán kívül erre a helyzetre nem találunk jó megoldást. Az összes olyan beavatkozást, amely ettől eltérő, az már politikai alapú lenne. Én ettől szeretném óvni a Bizottságot, ezért javasoltam, hogy a B változatot támogassa.

Bogdánffy Csaba: Elnézést, azt mondtam, hogy nem szólók, de megszólított Elnök úr. Annyit had mondjak, hogy véleményem szerint minden döntés rossz döntés a jelenlegi helyzetben, tehát senkinek sem szolgálta volna egyformán az érdekét. Megítélésem szerint jelen pillanatban a két NB-I/B-s joggal rendelkező klubnál az utánpótlásért, mindenért nem lehet jó döntést hozni. Annyit mondok, hogy a többségi döntés, kívánom, hogy szolgálja Orosháza női kézilabda versenysportjának és utánpótlássportjának az érdekét. Ezt tiszta szívből mondom.

Ribár Jánosné: Igazából csak Elnök úr megjegyzését szeretném kiegészíteni, hogy ez egy jó döntés. Hogy mi lett volna a jó döntés? Mintha Bogdánffy képviselő úr presztízskérdést csinálna abból, hogy csak az OKSC-ben lehet kézilabdázni. Én azt gondolom, hogy nagyon jó döntés született, mert a gyerekek továbbra is sportolnak, itt maradnak Orosházán. Azt hiszem, hogy a lehető legjobb döntés született, mert az a fontos, hogy mozogjanak, sportoljanak és itt maradjanak Orosházán.

Dr. Dancsó József: Csak egy mondat erejéig szólnék. Bogdánffy képviselő úr mondta, hogy 50 éve sporttal foglalkozik, és hogy ez nem dicsőség, hanem egy állapot, és még ilyen döntés nem volt, hogy bárki bárkitől elvett volna bármilyen összeget. Igaz, én nem foglalkozom ezzel 50 éve és ez se dicsőség, csak egy állapot, de én nagyon emlékszem arra az időszakra, amikor a megboldogult Every Day Férfi Kézilabda Egyesülettől hogy vonta meg Fetser János a támogatást. Hagy ne mondjam, hogy hogyan tette tönkre az OMTK-t, mint nagy múltú egyesületet, hogyan vonta meg a támogatást az 1913-ban létrejött OMTK-tól. Tehát, amikor ilyen jól hangzó és populistá beszédet igyekszik Képviselő úr a kameráknak mondani, akkor a tények mellett is maradjon, szeretném kérni, mert ez is hozzátartozik. Ez nem is olyan régen volt, ebben az évtizedben voltak ezek a döntések. Arra szeretném kérni Képviselő urat, amikor ilyen helyi sporttörténeti dolgokról elmélkedik, akkor pontosan és tárgyyszerűen tegye ezt, mert úgy gondolom, hogy nem szerencsés, hogyha ezáltal hangulatot kelt. Én úgy gondolom, hogy Önnek ez a stílusa, hogy hangulatot szeret kelteni a képviselő-testületi ülésen is, de itt most legalább a sportolók és a sport érdekében ne tegye Képviselő úr, ragaszkodjunk a tényekhez. Bízunk benne, hogy ezzel a mostani döntéssel valóban az Orosháza női kézilabda körüli dolgok nyugvópontra kerülnek, és mindenki a feladatára tud koncentrálni. Köszönöm szépen.

Bogdánffy Csaba: Bocsánatot kérek, nem akarok személyeskedni, igaz van Alpolgármester úrnak, a stílus maga az ember. Teljes mértékben igaz van. Én nem szoktam hangulatot kelteni, és én arra büszke vagyok, hogy a nagy múltú OMTK-nak 12 évig voltam ügyvezető elnöke. Úgy gondolom, hogy ennek még Károlyfalvi Elemér is részese volt, és tudja

tanúsítani, talán az egyik legszebb időszak volt. Azért egyet had mondjak. Én a korábbi döntésekben egyetlen egyszer sem vettem részt és egyszer sem voltam részese. Azt tudom, hogy az én stílusommal Alpolgármester úr sosincs kibékülve és mindig oktat, de ezt már megszoktam a négy év alatt.

Dr. Dancsó József: Nem erről volt szó Képviselő úr, megint a tényeket félremagyarázza. Én arról szóltam, Ön azt mondta, hogy 50 éve nem fordult ilyen eset elő. Én erre szerettem volna föl hívni a figyelmét és ép azért hívtam fel a figyelmét az OMTK-ra, mivel Ön az OMTK-ban igen jelentős szerepet játszott. Tehát, amikor ilyen kijelentést tesz, akkor igenis Önnek emlékeznie kellene arra, hogy Fetser János hogyan tette tönkre azt a Munkás Testedző Kör, amelyre úgy gondolom, hogy nagyon sokan büszkék voltunk és büszkék szeretnénk lenni még egyszer. Én csak a tények tisztázása érdekében mondtam ezt. Köszönöm szépen.

Zalai Mihály: Köszönöm. Amennyiben nincs több hozzászólás a Jogi Osztály munkatársait szeretném megkérdezni, hogy hogyan tanácsos, hogyan jogszerű lefolytatni ezt a szavazást, mivel három határozati javaslat A, B, C verzió van előttünk. Javasolni fogom a B változat megszavazását a Bizottságnak. Az A és a C változatot is szavazásra kell bocsássam?

Dr. Mislai Judit: Tisztelt Bizottság! Az Elnök úr javaslata alapján szavaznak a B változatról, amennyiben a B változat a többséget elnyeri, akkor automatikusan a döntés megszületik. Hogyha ez nem történik meg, akkor kell a többi határozatról szavazni.

Zalai Mihály: Köszönöm a segítséget. Megkérem, hogy a határozati javaslat B változatáról szavazzunk, aki egyetért vele, kézfelemeléssel jelezze.

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testületének Kulturális Bizottsága 4 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül meghozta az alábbi határozatot:

82/2010. (VII. 20.) sz. határozat

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testületének Kulturális Bizottsága:

- a 13/2010. (III.10.) számú határozatában az Orosháza Kézilabda Sport Club részére biztosított támogatás összegét bruttó 12.000.000,- Ft-ra módosítja.
- elrendeli az Orosháza Kézilabda Sport Clubbal kötött SPO-TÁM-2010/18 számú szerződésnek a csökkentett támogatási összegre vonatkozó szerződésmódosítás előkészítését, és felhatalmazza Németh Béla polgármestert az aláírására.
- a Képviselő-testület 163/2010. (VI.11.) K.t. számú határozata alapján az Önkormányzat 2010. évi költségvetésének a 9/2010. (VI.15.) önkormányzati rendelettel megnövelt „Sporttámogatás” előirányzatából bruttó 8 millió Ft támogatást biztosít az Orosházi „STÍLUS” Szabadidő Kör részére elszámolási kötelezettséggel. A támogatás kizárólag edzői bérek költségeire; sportszakemberek képzésének és továbbképzésének költségeire; játékvezetői- és versenybírói díj, nevezési díj költségeire; sportolók utazási-, szállás- és étkezési költségeire; edzőtáborozás költségeire; sportorvosi, sportegészségügyi költségekre; sportszerek, sporteszközök és sportfelszerelések vásárlásának, javíttatásának és bérlésének költségeire; sportolók kollégiumi elhelyezésének

költségeire; sportlétesítmények bérleti díjának költségeire; sportrendezvények rendezésének és lebonyolításának kiadásaira fordítható.

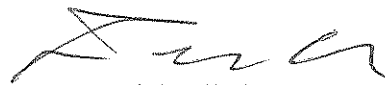
- az Orosháza Város Önkormányzatának testnevelési és sportfeladatairól szóló 15/2004. (IV.24.) Ör. számú rendelet 1. számú melléklete szerinti Támogatási Megállapodás megkötésére felhatalmazza Németh Béla polgármestert.

Felelős: Mislai József a költségvetési fedezet biztosításáért
Patyi Gábor a Támogatási Megállapodás és szerződésmódosítás előkészítéséért
Határidő: azonnal

2.) *Egyebek*

Zalai Mihály: Egyebek napirend keretében kíván-e valaki hozzászólni? Amennyiben nincs több hozzászólás, köszönöm mindenkinek a munkáját, a bizottsági ülést bezárom.

K.m.f.

Zalai Mihály
a Bizottság elnöke

